

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการสอนกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนระหว่างเรียนจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการสอนกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 (2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอนกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาครูสาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบบันทึกความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ในการบรรยายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์เชิงเนื้อหาและจัดกลุ่มความคิดเห็นตามประเด็น ผลการวิจัยพบว่า (1) นักศึกษามีความสามารถตรวจสอบความถูกต้องของการสร้างและใช้ประโยครูปแบบต่าง ๆ ตามหลักภาษา สามารถสังเกตและไต่ตรองการใช้คำศัพท์และหน้าที่ของประเภทคำในประโยคผ่านเกณฑ์ที่กำหนด แต่ความสามารถในการเรียบเรียงเขียนออกมาเป็นข้อความต่อเนื่องตามจุดประสงค์การสื่อสารแม้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดแต่อยู่ในระดับต่ำ (2) นักศึกษามีความเห็นร่วมกันในประเด็น “ความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน” “พัฒนาศักยภาพตนเอง” “การจัดสมาชิกกลุ่ม” และ “การสนทนาวิชาการ” โดยนักศึกษามีความเห็นร่วมกันมากที่สุดในประเด็น “ความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน” และน้อยที่สุดในประเด็น “การสนทนาวิชาการ”

คำสำคัญ การเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนกฎไวยากรณ์